

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน สันสการดั้งเดิมของลูกคือความบริสุทธิ์ ลูกได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ด้วยการเข้าไปสู่ความเป็นเพื่อนของราวัน เวลานั้นลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์

คำถาม: อะไรคือเหตุผลสำหรับความไม่สงบและอะไรคือวิธีการแก้ไขปัญหา?

คำตอบ: เหตุผลของความไม่สงบคือความไม่บริสุทธิ์ ในเวลานี้จึงทำสัญญากับพระเจ้าผู้เป็นพ่อว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และทำให้โลกบริสุทธิ์และทำให้ดวงตาของลูกมีอารยธรรมที่ดวงตานั้นจะไม่ใช่เป็นอาชญากร เพียงเท่านั้นเองที่จะสามารถจัดความไม่สงบทั้งไปได้ ลูกๆ ได้กลายเป็นเครื่องมือเพื่อก่อตั้งความสงบและดังนั้นลูกไม่สามารถกระจายความไม่สงบ ลูกต้องคงอยู่อย่างเต็มไปด้วยความสงบและไม่กลายเป็นทาสของมายา

โอมชานติ พ่อแม่ที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ว่าพระเจ้าของกิตะได้พูดกิตะ ท่านพูดเพียงครั้งเดียวและจากไป เวลานั้นลูกกำลังรับฟังความรู้เดียวกันของกิตะจากพระเจ้าแห่งกิตะและกำลังศึกษาราชโยคะเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นก็ได้อ่านกิตะที่มีการเขียนไว้และเรียนรู้สิ่งนั้นด้วยหัวใจและแล้วก็เฝ้าแต่ถ่ายทอดให้แก่ผู้คนและแล้วพวกเขาก็สร้างของตนใช้อีกชาติเกิดหนึ่งและกลายเป็นเด็ก แต่ก็ไม่สามารถถ่ายทอดกิตะนั้นได้ พ่อเฝ้าแต่พูดกิตะแก่ลูกจนกระทั่งลูกได้รับอาณาจักรของลูก ครูทางโลกเองก็เฝ้าแต่ให้บทเรียนแก่ลูกด้วย เขานั้นจะเฝ้าแต่สอนลูกจนกระทั่งการศึกษานั้นจบสิ้น เมื่อการศึกษาของลูกได้จบลงลูกก็ไปและเริ่มหารายได้ที่มีชีวิตจำกัด ลูกศึกษากับครูหารายได้กลับมาแก่ชราละร่างของลูกและแล้วก็ใช้อีกร่างหนึ่ง ผู้คนเหล่านั้นถ่ายทอดกิตะแต่อะไรคือคุณประโยชน์ของสิ่งนั้นเล่า? ไม่มีใครรู้! หากพวกเขาได้เคยถ่ายทอดกิตะพวกเขาก็ไม่สามารถที่จะถ่ายทอดกิตะได้อีกต่อไปเมื่อพวกเขาได้กลายเป็นเด็กในชาติเกิดต่อไปของเขา เมื่อพวกเขาโตขึ้นและแก่ลงพวกเขาก็ได้กลายเป็นผู้เชี่ยวชาญของกิตะและสามารถถ่ายทอดสิ่งนั้นได้อีกครั้ง ที่นี้พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นจากดินแดนแห่งความสงบและสอนลูกและแล้วก็จากไปอีกครึ่งหนึ่ง พ่อพูดว่า: พ่อสอนราชโยคะแก่ลูกแล้วก็จากไปสู่บ้านของพ่อ ผู้ที่พ่อได้สอนพวกเขาก็ได้มาและมีประสบการณ์ของผลรางวัลของพวกเขา พวกเขาหารายได้ของตน พวกเขาเข้าถึงทุกสิ่งตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของพวกเขาและก็จากไป ไปสู่ที่ใด? สู่อีกโลกใหม่ การศึกษานี้เป็นไปสำหรับโลกใหม่ ผู้คนไม่รู้ว่โลกเก่านั้นกำลังจะจบสิ้นลงและโลกใหม่กำลังจะมีการก่อตั้งขึ้น ลูกรู้ว่าลูกกำลังศึกษาราชโยคะเพื่อโลกใหม่และแล้วก็ไม่มีทั้งโลกเก่าและร่างเก่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลายดวงวิญญาณได้กลับมาบริสุทธิ์และก็ไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ เคยมีโลกใหม่ที่ซึ่งเคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพและนั่นเคยเรียกว่าเป็นสวรรค์ มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สร้างโลกใหม่นั้น ท่านทำการก่อตั้งศาสนาเดียวท่านไม่ได้ทำสิ่งนั้นผ่านเทพองค์ใดเหล่าเทพไม่ได้มีชีวิตอยู่ที่นี้ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านจะให้ความรู้ผ่านมนุษย์ผู้ที่ต่อมาจะกลายเป็นเทพ หลังจากที่เฝ้าแต่กลับมาใช้ชาติเกิดเทพเหล่านั้นก็ได้กลายเป็นบราห์มินในเวลานี้ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ความลับนี้ พระเจ้านั้นไม่มีตัวตนและท่านสร้างโลกใหม่ ในเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน ลูกก็ถามผู้คนว่าพวกเขาเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ของยุคเหล็กหรือเป็นผู้คนที่บริสุทธิ์ของยุคทอง แต่พวกเขานั้นก็ไม่เข้าใจ เวลานั้นพ่อบอกลูกๆ: พ่ออธิบายแก่ลูกเมื่อ 5000 ปีที่แล้วเช่นกัน พ่อมาเพื่อทำให้ลูกเป็นสุขถึงครั้งหนึ่งของวงจรและแล้วราวันก็มาและทำให้ลูกไม่มีความสุข นี่คือการละเล่นเกี่ยวกับความสุขและความทุกข์ ระยะเวลาของวงจรคือ 5000 ปีและดังนั้นต้องมีการแบ่งออกสองส่วนอย่างละครึ่ง ในอาณาจักรของราวันทุกคนได้กลับมามีสำนึกที่เป็นร่างและเต็มไปด้วยกิเลส ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ในเวลานี้แต่ก่อนหน้านั้นลูกไม่เข้าใจ เพียงผู้ที่เข้าใจสิ่งนี้ทุกๆ วงจรเท่านั้นที่จะสามารถเข้าใจได้ ในเวลานี้ผู้ที่ไม่ได้กำลังจะกลายเป็นเทพก็จะไม่แม้แต่จะมาที่นี้ ลูกกำลังเพาะต้นอ่อนของศาสนาเทพ เมื่อพวกเขาได้กลายเป็นเช่นปีศาจและทาโมประธานพวกเขาก็ไม่สามารถจะเรียกว่าเป็นผู้คนของตนไม่เทพได้อีกต่อไป เมื่อต้นไม้นั้นใหม่ต้นไม้นั้นก็สาโทประธานพวกเรเคยเป็นไปไม่เป็นเหล่าเทพและแล้วพวกเราไปสู่สภาพของราโจและทาโม เวลานั้นพวกเราได้กลายเป็นศูทรที่เก่าและไม่บริสุทธิ์ ในโลกเก่าก็จะมีเพียงคนแก่เท่านั้นต้องมีการทำให้คนแก่นั้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง ศาสนาเทพได้หายไปแล้วในเวลานี้ พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า: เมื่อมีการประณามของศาสนา... มีการประณามศาสนาใด? อย่างแน่นอนที่จะกล่าวได้ว่า “การประณามศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปที่พ่อได้ก่อตั้งขึ้น” ในเวลานี้ศาสนานั้นได้หายไป แทนที่จะเป็นเช่นนั้นในเวลานี้ก็มีความไม่มีศีลธรรมจรรยาดังนั้นเมื่อแทนที่จะเป็นศาสนาก็เป็นความไร้ศาสนาที่กระจายออกไปที่พ่อมา จะไม่กล่าวว่ามีการขยายตัวของศาสนา ในความเป็นจริงศาสนานั้นได้หายไปแล้วและมีการขยายตัวของความไม่มีศีลธรรมจรรยา มีการขยายตัวของทุกศาสนาจากพระคริสต์เดียวก็มีการขยายตัวอย่างยิ่งของศาสนาคริสต์เดียน อย่างไรก็ตามศาสนาเทพได้หายไปแล้วเนื่องจากการอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์พวกเขาก็เป็นเหตุของการประณามตนเอง มีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้นที่ต่อมาได้กลายเป็นสิ่งที่ไร้ศาสนา ผู้อื่นทั้งหมดนั้นกำลังก้าวไปได้อย่างดี ทุกคนนั้นเฝ้าแต่ยึดติดอยู่กับศาสนาของตนเองตลอดเวลา ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปที่เคย

ปราศจากกิเลสในเวลานี้ได้กลับมาเต็มไป ด้วยกิเลส พ่อก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์และแล้วโลกนั้นก็ได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และเป็นศูทร นั่นคือมีการประณามศาสนานั้น เมื่อผู้คนได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์พวกเขาก็เป็นเหตุของการประณามตนเอง ด้วยการเข้าไปสู่กิเลส พวกเขาก็ได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และไม่สามารถเรียกตนเองว่าเป็นเทพ สวรรค์นั้นก็เปลี่ยนไปเป็นนรกดังนั้นจึงไม่มีใครบริสุทธิ์ ลูกได้กลายเป็นผู้ที่สกปรกและไม่บริสุทธิ์อย่างยิ่ง พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกกลายเป็นดอกไม้ที่สวยงามและแล้ววันนั้นก็ทำให้ลูกกลายเป็นหนาม จากการเป็นผู้ที่บริสุทธิ์ลูกได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ลูกต้องมองดูสภาพของศาสนาของตนเอง ลูกเรียกหา: ได้โปรดมาและมองดูสภาพของพวกเราและดูว่าพวกเราได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์เพียงไรและโปรดทำให้พวกเราบริสุทธิ์เถิด! พ่อมาเพื่อให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์และดังนั้นลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันด้วย ลูก ๆ ต้องเฝ้าแต่มองดูตนเอง และตรวจสอบดูว่าลูกได้กลับมาเต็มเปี่ยมด้วยคุณธรรมทั้งหมดหรือไม่ กิจกรรมของฉันเป็นเหมือนกับของเหล่าเทพหรือไม่? ในอาณาจักรของเหล่าเทพเคยมีความสงบในโลก เวลานี้พ่อได้มาเพื่อสอนลูกถึงวิธีที่จะก่อตั้งความสงบในโลกดังนั้นลูกต้องอยู่ในความสงบเช่นกัน พ่อได้ชี้ให้ลูกเห็นถึงวิธีที่จะคงอยู่อย่างเต็มไป ด้วยความสงบ: จดจำพ่อและลูกจะกลับมาเต็มไป ด้วยความสงบ และไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ลูก ๆ บางคนก็คงอยู่อย่างเต็มไป ด้วยความสงบและสอนผู้อื่นถึงวิธีการที่จะอยู่อย่างเต็มไป ด้วยความสงบเช่นกัน บ้างก็กระจายความไม่สงบ พวกเขาคงอยู่อย่างไม่สงบและพวกเขาก็ได้ทำให้ผู้อื่นไม่สงบด้วย พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของความสงบ ผู้คนมาที่นี่เพื่อเรียนรู้ความสงบแต่เมื่อพวกเขากลับไปจากที่นี่พวกเขาก็อยู่อย่างไม่สงบ มีความไม่สงบเนื่องจากความไม่บริสุทธิ์ ผู้คนมาที่นี่และทำสัญญา: บาบ ฉันเป็นของท่านเท่านั้น ฉันต้องการที่จะประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองโลกจากท่าน ฉันจะกลับมาบริสุทธิ์และอย่างแน่นอนจะกลายเป็นนายของโลกและแล้วทันทีที่พวกเขาไปบ้านมายาก็นำพายุมา มีการรบราและแล้วลูกก็ได้กลายเป็นทาสของมายาและต้องการที่จะอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่ทำสัญญามาก่อนว่าเขาจะคงอยู่อย่างบริสุทธิ์คือผู้ที่ทำร้ายผู้ที่ไร้เดียงสาเนื่องจากมายาจอมพอกพูนพวกเขาจึงลืมนิสัญญาของตน ลูกเคยทำสัญญากับพระเจ้า: ฉันจะกลับมาบริสุทธิ์และประกาศสิทธิ์ในมรดกของโลกที่บริสุทธิ์ ฉันจะมีดวงตาที่มีอารยธรรม ฉันจะไม่มีสายตาที่ไม่บริสุทธิ์ ฉันจะไม่ข้องแวะในกิเลส ฉันจะละทิ้งสายตาที่เป็นอาชญากร ทั้งที่เป็นเช่นนั้นพวกเขาก็กลับมาพ่ายแพ้ยาราวินดังนั้นพวกเขาก็รุกรานผู้ที่ต้องการที่จะกลับมาปราศจากกิเลส เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: ผู้ที่ไร้เดียงสานั้นถูกทำร้าย ผู้ชายนั้นก็แข็งแรงในขณะที่ผู้หญิงนั้นไม่มีพลัง ผู้ชายนั้นก็ไปสู่สงครามเนื่องจากพวกเขานั้นแข็งแรงในขณะที่ผู้หญิงนั้นเปราะบาง หน้าที่ของพวกเขานั้นแตกต่างกันไป พวกเขาดูแลบ้านของตนให้กำเนิดลูก ๆ และหล่อเลี้ยงดูแลพวกเขา พ่ออธิบาย: ที่นั่นมีบุตรชายเพียงคนเดียวและไม่มีการพูดถึงกิเลส ที่นั่นแม้แต่ชั้นยาสีเองในบางครั้งก็พูดว่า: อย่างแน่นอนที่ท่านนั้นต้องมีบุตรชาย เป็นการหลอกลวงของผู้ที่มีดวงตาที่เป็นอาชญากรที่ให้คำสอนเช่นนั้น พ่อพูดว่า: เด็ก ๆ นั้นจะมีประโยชน์อะไรเล่าในเวลานี้ในเมื่อการทำลายล้างเพียงแต่อยู่เบื้องหน้าลูก? ทุกคนกำลังจะถูกทำลาย พ่อได้มาเพื่อทำลายโลกเก่า นั่นคือสิ่งที่ชั้นยาสีพูดและพวกเขาก็ไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับการทำลายล้าง พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดอธิบายแก่ลูก: ในเวลานี้การทำลายล้างกำลังจะเกิดขึ้น ลูก ๆ ของลูกจะไม่สามารถกลายเป็นทาส ลูกคิดว่าควรจะมีร่องรอยของครอบครัวของลูกแต่ไม่มีร่องรอยใดของโลกที่ไม่บริสุทธิ์จะหลงเหลืออยู่ ลูกเข้าใจว่าลูกเคยเป็นของโลกที่บริสุทธิ์ ผู้คนเองก็จดจำสิ่งนั้นเช่นกันเพราะโลกที่บริสุทธิ์นั้นคงอยู่มาในอดีตและนั่นก็เรียกว่าเป็นสวรรค์ อย่างไรก็ตามเนื่องจากการเป็นผู้ที่ทาโมประธานพวกเขาก็ไม่สามารถเข้าใจสิ่งใด สายตาของพวกเขานั้นเป็นอาชญากร นั่นเรียกว่าเป็นการประณามศาสนา สิ่งต่าง ๆ เช่นนั้นไม่ได้คงอยู่ในศาสนาตั้งแต่เดิมที่คงอยู่ตลอดไป พวกเขาเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! พวกเรานั้นไม่บริสุทธิ์และไม่มีความสุข! พ่ออธิบาย: พ่อได้ทำให้ลูกบริสุทธิ์และแล้วโลกนั้นก็ได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์เนื่องจากมายาราวิน เวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ลูกกลับมาบริสุทธิ์และแล้วก็จะมีการรบรากับมายา ลูกนั้นกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อแต่แล้วลูกก็ทำให้ใบหน้าของตนเองสกปรกและดังนั้นลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกได้อย่างไร? พ่อมาเพื่อให้ลูกสวยงาม เหล่าเทพผู้ที่เคยสวยงามได้อยู่อย่างน่าเกลียด พวกเขาได้แสดงภาพลักษณ์ของเหล่าเทพที่มีร่างกายที่ดำคล้ำ พวกเขาเคยแสดงพระคริสต์หรือพระพุทธเจ้าเช่นนั้นหรือไม่? พวกเขานั้นทำภาพลักษณ์ที่สกปรกของเหล่าเทพผู้ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มียิเลสให้กับทุกคนคือผู้ที่เปื้อนพ่อของทุกคน ผู้ที่ทุกคนพูดกับท่านว่า “พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้โปรดมาและปลดปล่อยพวกเราเถิด!” ท่านไม่สามารถจะเป็นผู้ที่น่าเกลียดได้ ท่านนั้นสวยงามเสมอบริสุทธิ์เสมอ แม้แต่เมื่อกฤษณะใช้โอกร่างหนึ่งเขานั้นก็ยังคงบริสุทธิ์ เพียงเหล่าเทพเท่านั้นที่เรียกได้ว่าเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ กฤษณะคือเทพ ในเวลานี้คือยุคเหล็ก จะสามารถมีดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ในยุคเหล็กได้อย่างไร? ศรีกฤษณะเคยเป็นเจ้าชายองค์แรกของยุคทอง เขาเคยมีคุณธรรมที่สูงส่งในเวลานี้ไม่มีเทพใด ๆ ฯลฯ ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาได้อยู่อย่างบริสุทธิ์แต่พวกเขาก็ยังคงกลับมาใช้ชาติเกิดด้วย

กิเลสและแล้วพวกเขาก็ต้องมีการสละละทิ้ง เหล่าเทพนั้นบริสุทธิ์เสมอ เป็นอาณาจักรของราวัน ที่นี้พวกเขาได้แสดงราวันที่มี 10 หัว ห้านั้นเป็นตัวแทนของเพศชายและอีกห้าเป็นตัวแทนของเพศหญิง ลูกเข้าใจว่าพวกเราทั้งหมดมีกิเลสทั้งห้าในตัวเรา ลูกไม่สามารถพูดถึงเหล่าเทพเช่นนี้ นั่นคือดินแดนแห่งความสุขหากราวันนั้นจะอยู่ที่นั่นด้วยนั้นก็จะกลายเป็นดินแดนของความทุกข์ ผู้คนคิดว่าแม้แต่เหล่าเทพก็ให้กำเนิดเด็ก ๆ และพวกเขาเองนั้นก็ยังมีกิเลส พวกเขาไม่ได้เข้าใจว่าเหล่าเทพนั้นได้รับการจดจำกันมาว่าเป็นผู้ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์อย่างไร เหตุนี้เองพวกเขาก็ได้รับการกราบไหว้บูชา ชันยาสีห็นก็มีพันธกิจเช่นกัน พวกเขาอนุญาตให้ผู้ชายเท่านั้นที่จะมีการสละละทิ้งและเพิ่มพันธกิจของตนในวิธีนั้นและแล้วพวกเขาก็สร้างพันธกิจใหม่ของหนทางครอบครัว ท่านทำให้ผู้เป็นคุณนั้นบริสุทธิ์และแล้วลูกก็จะไปและกลายเป็นเทพ ลูกไม่ได้มาที่นี่เพื่อจะกลายเป็นชันยาสีห็น ลูกได้มาเพื่อจะกลายเป็นนายของโลก ผู้คนเหล่านั้นถือกำเนิดในหนทางครอบครัวและแล้วก็จะทิ้งสิ่งนั้น สันสการ์ของลูกคือสันสการ์ของความบริสุทธิ์ เวลานั้นลูกได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และดังนั้นลูกจึงต้องกลับมาบริสุทธิ์ พ่อกำลังสร้างอาศรมของหนทางครอบครัวที่บริสุทธิ์ โลกที่บริสุทธิ์นั้นก็เรียกว่ายุคทองและโลกที่ไม่บริสุทธิ์ก็เรียกว่ายุคเหล็ก มีดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์จำนวนมากมายที่นี่ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง พ่อพูดว่า: เมื่อมีการประณามศาสนาในบาร์ตันนั้นคือเมื่อผู้คนของศาสนาเทพได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์พวกเขาก็เป็นเหตุของการประณามตนเอง พ่อพูดว่า: พ่อได้ทำให้ลูกบริสุทธิ์และแล้วลูกก็ได้ได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และไม่มีประโยชน์ใดๆ เป็นเพียงเมื่อลูกได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์อย่างยั่งยืนเท่านั้นที่พ่อต้องมาเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์ นี่คือวงจรของละครที่เฝ้าแต่ซ้ำรอย คุณธรรมที่สูงส่งนั้นเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อจะไปสู่สวรรค์ ไม่ควรจะมีใครโกรธใครใด ๆ หากมีความโกรธในใครบางคนเขาก็เป็นเหมือนกับปีศาจ ลูกนั้นจำเป็นที่จะต้องมีความสงบอย่างยั่งยืน หากลูกนั้นโกรธก็จะมีคำกล่าวว่าลูกนั้นมีความวิญญานปีศาจร้ายของความโกรธในลูก ผู้ที่มีความวิญญานปีศาจร้ายใดๆ ในตัวเขาไม่สามารถกลายเป็นเทพได้ พวกเขาไม่สามารถกลายเป็นนารายณ์จากนายธรรมดา เหล่าเทพนั้นปราศจากกิเลส ราชและราชินีเป็นเช่นไรปวงประชานนั้นก็ปราศจากกิเลสเช่นเดียวกัน พระเจ้าผู้เป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและทำให้ลูกปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ อัจจะ ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกได้สัญญากับพ่อแล้วที่จะทำตามความบริสุทธิ์และดังนั้นลูกต้องเฝ้าปกป้องตนเองจากการจุ่มของมายาอย่าได้กลายเป็นทาสของมายา อย่าได้ลืมคำสัญญานี้เพราะเวลานี้ลูกต้องไปสู่โลกที่บริสุทธิ์
2. ในการที่จะกลายเป็นเทพทำให้สภาพของลูกเต็มไปด้วยความสงบอย่างที่สุด อย่าได้ปล่อยไว้ให้วิญญานปีศาจร้ายใดๆ เข้าสิงลูก สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง

พร: ขอให้ลูกเป็นจักรพรรดิที่ไร้ความกังวลผู้ที่ออกไปจากเงาของมายาและอยู่ภายใต้ฉัตรของการจดจำระลึกถึง ผู้ที่คงอยู่ภายใต้ฉัตรของการจดจำระลึกถึงของพ่อเสมอมีประสบการณ์ว่าตนเองปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ วิธีที่จะอยู่อย่างปลอดภัยจากเงาของมายาคือฉัตรของพ่อ ผู้ที่คงอยู่ภายใต้ฉัตรคือจักรพรรดิที่ไร้ความกังวลอย่างสม่ำเสมอ หากมีความกังวลใดๆ ความสุขของลูกจะหายไป เมื่อลูกกลับมาไม่มีความสุขและอ่อนแอและแล้วเงาของมายาจะมีอิทธิพลกับลูกเพราะว่าเป็นความอ่อนแอที่ปลุกมายาขึ้นมา ถ้ามีเงาของมายาแม้ในความฝันของลูกสิ่งนั้นจะให้ความทุกข์แก่ลูกอย่างมากดังนั้นคงอยู่ภายใต้ฉัตรของการปกป้องคุ้มครองอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: ทำให้ตะปูเกลียวที่หลวมของความไม่ระมัดระวังแน่นขึ้นด้วยไขควงของความเข้าใจและอยู่อย่างตื่นตัวอย่างสม่ำเสมอ

*** โอมชานติ ***